

sancti ascendisti, et quanto ascensus altior, tanto A tris, quæ magis anxietur circa parvulum et debilem filium, quam circa fortem et perfectum. Tu ergo robustus in Domino alios confortas, viriliter agens, argue, obsecra, increpa; opportune, inopportune (II Tim. iv). Arduus quidem est ordo Cisterciensis, sed tendit in ardua virtus; siquidem juxta verbum philosophi

... *Serpens siliis ardor arenæ,
Dulcia virtuti gaudet patientia duris.*

Tibi, frater Petre, incognitus facie, absens corpore, præsens autem spiritu, et devoto corde consulo, et ad pedes profusus anxie et obnixè supplico, ut non obtente pristinæ ad quam suspiras quietis te et alios inquietare incipias. Vera enim quies est in ordine Cisterciensi, ubi Martha Mariæ jungitur (Luc. x), ubi, juxta verbum Sapientis, et agenti quiescendum, et quiescenti agendum. Sane quod B de priore quiete et otio objicis, ut pace tua loquar, ita sine quæstione omni procul est a ratione, ut responsione non indigeat: ubi enim plus silentii, plus jejunii, minus sollicitudinis mundanæ, et ideo plus contemplationis et sanctæ quietis, quam in ordine Cisterciensi? Quiescat ergo, quiescat ista tua commotio, et dum parvula est, allidatur ad petram, dum vulpecula parva est, capiat, et in matutino occidatur, ne demoliatur vineam Domini, id est conscientiam tuam: ne sub obtentu cujusdam vanæ quietis, ad pisces, non dico Ægypti, et ad alia, non dico Pharaonis, videaris suspirare. Invalidæ sunt ad exprimendum quod super tuis et fratris Willelmi phantasticis illusionibus sentio, litteræ; sed tu cum fratre Willelmo ex paucis multa perpende: consilium meum est, imo ut paululum audacius loquar, sacræ Scripturæ mandatum, ut in ordine Cisterciensi sic curratis, sic in agone contendatis, ut bravium æternæ vocationis feliciter comprehendatis.

De te nunc. Wido, minus ad præsens sollicitus sum, tibi novissime non tanquam abortivo, sed quasi perfecto, cui non opus lacte, sed solido cibo soliditati tuæ congratulans pauca scribo more ma-

Expergiscimini ergo gloriosi milites Christi, mementote quia transit mundus, et figura, et gloria, et omnis concupiscentia ejus. Valet. Magistrum Arraudum, fortem et prudentem Christi athletam salutatur anima mea, et per vos orationum munus ab eo expostulat.

EPISTOLA CLXXVII (81).

AD LUDOVICUM REGEM.

(DUCESNE, *Script. rer. Franc.*, iv, 678.)

Piissimo regi Francorum Ludovico, dilecto et illustri Domino, P. Dei miseratione ecclesiæ Sancti Remigii humilis minister, temporali felicitate felicitatem promereri sempiternam.

Mandastis mihi palefridum, qui ad opus vestri faceret, talem sane nullum habeo, sed habere quam citius potero non differam, nec dissimulabo. Quod si forte non potero talem invenire qui vestra dignus gratia videatur, hoc ipsum vobis remandare, et alio genere servitii recompensare, usque ad festum Sancti Andreæ sollicitus ero. Sciat enim, quod ad serviendum vobis major mihi semper fuit, et adhuc est animus, quam facultas. Miror autem quæ animo acceperitis servitia quæ vobis præterito anno exhibui, quippe cum necdum rescire potuerim, nec adhuc mihi innotuerit vos scire, vel gratum habere quod vobis miserim copiam quatuor marcarum, et Domino nostro rhedam trium equorum occasione vestri servitii et causa commodaverim, quos nunquam rehabui. Valeat excellentia vestra.

(81) Nova.

ALEXANDRI III PAPÆ

EPISTOLÆ LVI

AD PETRUM ABBATEM S. REMIGII ET ALIOS

(Harum epistolarum seriem, quam primus evulgavit Jacobus Sirmondus, jam edidimus inter Alexandri III Regesta, *Patrologiæ tom. CC.*)